

İslam'ın antisemitizme bakışı-2-

HER TÜR IRKÇILIK İSLAM'A AYKIRIDIR

Antisemitizm, kökeni yeni-putperestliğe dayanan, din aleyhtarı bir ideolojidir. Dolayısıyla bir Müslümanın antisemitizmi benimsemesi, bu ideolojiye sempati duyması düşünülemez. Bir antisemit, Hz. İbrahim'e, Hz. Musa'ya veya Hz. Davud'a da düşmandır ki, bu insanlar Allah'ın seçip insanlara örnek olarak görevlendirdiği kutlu peygamberlerdir.

Almanya'da Nazi ideolojisinin gelişiminde en büyük rollerden biri, Jorg Lanz von Liebenfels adlı bir düşünürü aitti. Lanz, yeni-putperestlik düşüncesine şiddetle inanıyordu. Sonradan Nazi partisinin sembolü haline gelecek olan gamalı haç sembolünü, eski putperest kaynaklardan bulup kullanan ilk kişi oydu. Lanz'ın kurduğu Ordo Novi Templi adlı örgüt, kendini tamamen putperestliğin yeniden doğuşuna adanmıştı. Lanz, eski putperest Alman kavimlerinin tanrılarında biri olan "Wotan"a tapıtığını açıkça ilan etmişti. Ona göre Wotanizm, Alman halkının özgün diniydi ve Almanlar ancak bu dine dönmekle kurtulabilirlerdi.

Nazi ideolojisinde antisemitizm

Nazi ideolojisi, Lanz ve benzeri yeni-putperest ideologların açtığı yolda gelişti. Nazilerin en önemli ideoloğu olan Alfred Rosenberg, Hıristiyanlığın, Hitler önderliğinde kurulan yeni Almanya için gerekli olan "ruhsal enerjiyi" sağlayamadığını, bu nedenle Alman ırkının antik putperest dinine geri dönülmesini açık açık savunmuştu. Rosenberg'e göre, Naziler iktidara geldiklerinde Kiliseler'deki dini semboller kaldırılmalı, yerlerine gamalı haçlar, Hitler'in Kavgam adlı kitabı ve Alman yenilmezliğini temsil eden kılıçlar yerleştirilmeliydi. Hitler, Rosenberg'in bu görüşlerini benimsedi, ancak toplumdaki büyük tepki alacağını düşünerek söz konusu yeni Alman dini teorisini uygulamaya geçmedi.

Ancak yine de Nazi rejimi sırasında bazı önemli yeni-putperest uygulamalar yaşandı. Hitler'in iktidarı ele geçirmesinden bir süre sonra, Hıristiyanlık'taki kutsal günler ve bayramlar yok olmaya ve yerlerine putperest dinlerin kutsal günleri konmaya başlandı. Evlilik törenlerinde "Yer Ana" ya da "Gök Baba" gibi hayali ilahlara yemin ediliyordu. 1935 yılında okullarda öğrencilere Hıristiyan duaları yaptırılması yasaklandı. Ardından Hıristiyanlıkla ilgili derslerin tamamı kaldırıldı.

SS Şefi Heinrich Himmler, Nazi rejiminin Hıristiyanlığa olan nefretini şöyle ifade ediyordu: "Bu din, tarih içinde taşınmış olan en büyük veba mikrobudur. Ve ona öyle muamele etmek gerekir".

Hitler'in tüm dinlere nefreti

Hitler ise dine olan nefretini şu sözleriyle açığa vurmuştu::

"..(din denen) organize yalan yok edilmelidir. Devlet mutlak yönetici olarak kalmalıdır. Gençken dini dinamitle yok etmenin gerekli olduğuna inanıyordum. O zamandan beri küçük bir kurnazlığa yer olduğuna düşünüyorum. .. Son durumda bunak bir görevli olmalı ve onu izleyen bir kaç yaşlı kadın... Genç ve sağlıklılar bizim tarafımızda. İnsanları sonsuza kadar yalanlarla tutmak imkansızdır... İnsanlarımız din olmadan yaşamayı başardılar. Altı SS birliğim var ve bunlar din konusunda tamamen duyarsızlıklar. Ama bu onların ölüme ruhları cesaretle dolu olarak ölüme gitmekten engellemiyor." (Herbert F. Ziegler, Nazi Germany's New Aristocracy: The SS Leadership 1925-1939. Princeton, New Jersey, University Press, 1989. s. 85)

Görüldüğü gibi Hitler'in manevi alanda gerekli gördüğü tek kavram, "insanları ruhları cesaretle dolu olarak ölüme götüren" bir anlayıştı. Bunu "Alman ruhu", "savaşçı onuru" vs. gibi pagan kavramlarda fazlasıyla buluyordu. İlahi dinlere ise kendince "dinamitle yok edilmesi gereken" inançlar olarak bakıyor, ama siyaset gereği biraz daha ılımlı davranıyordu.

Nazilerin Yahudi düşmanlığı ise, sözkonusu din düşmanı ideolojilerinin bir parçasıydı. Hıristiyanlıktan nefret eden Naziler onu bir "Yahudi komplosu" olarak görüyorlardı. İsrail soyundan bir peygamber olan Hz. İsa'nın, "üstün ırk" saydıkları Almanlar tarafından sevilip-sayılması onlar için kabul edilemez bir düşünceydi. Naziler'e göre Almanların yol göstericileri, İsrail soyundan gelen peygamberler değil, putperest Alman kültürünün barbar ve zalim savaşçıları olmalıydı.

İşte Nazizmin ve genel olarak antisemitizm ideolojisinin içyüzü budur. Bugün de antisemitizmin öncüsü olan çeşitli neo-Nazi ve faşist gruplara bakıldığında, hemen hepsinin aynı zamanda din düşmanı bir ideolojiye sahip oldukları ve putperest kavramlara dayalı söylemler kullandıkları görülmektedir.

Antisemitizm Din Aleyhtarı Bir İdeolojidir.

Baştan beri incelediğimiz gerçeklerin ortaya koyduğu sonuç ise şudur:

Antisemitizm, kökeni yeni-putperestliğe dayanan, din aleyhtarı bir ideolojidir. Dolayısıyla bir Müslümanın antisemitizmi benimsemesi, bu ideolojiye sempati duyması düşünülemez. Bir antisemit, Hz. İbrahim'e, Hz. Musa'ya veya Hz. Davud'a da düşmandır ki, bu insanlar Allah'ın seçip insanlara örnek olarak görevlendirdiği kutlu peygamberlerdir.

Antisemitizm gibi diğer ırkçılık örnekleri de (örneğin zenci düşmanlığı vs. gibi) yine İlahi dinlerin dışındaki çeşitli ideoloji ve batıl inanışlardan kaynaklanan sapkınlıklardır.

Dahası antisemitizm ve diğer ırkçılık örnekleri incelendiğinde, bunların Kuran ahlakına tamamen zıt bir düşünce ve toplum modeli savundukları açıkça görülür. Örneğin antisemitizmin kökeninde nefret, şiddet ve acımasızlık hisleri vardır. Bir antisemit, Yahudi insanların (kadın, çocuk, yaşlı ayrımı olmaksızın) katledilmelerini, işkence görmelerini savunacak kadar zalim olabilir. Oysa Kuran ahlakı, insanlara sevgi, şefkat ve merhameti öğretir. Müslümanlara, tüm insanlara karşı adil ve bağışlayıcı olmayı emreder.

Öte yandan antisemitler ve diğer ırkçılar, farklı etnik kökenden gelen veya farklı inanıştaki insanların barış içinde birarada yaşamalarına karşıdırlar. (Örneğin Alman ırkçısı olan Naziler ve Yahudi ırkçısı olan Siyonistler, Almanlarla Yahudilerin birarada yaşamalarına karşı çıkmışlar, her iki taraf da bunu kendi ırkı adına bir dejenerasyon olarak kabul etmiştir.) Oysa Kuran'da ırklar arasında en ufak bir ayrım yapılmadığı gibi, farklı inanıştaki insanların da aynı toplum yapısı altında barış ve huzur içinde yaşamaları teşvik edilir. Bir Kuran ayetinde, Allah, insanların birbirlerine hiçbir dünyevi üstünlükleri olmadığını belirtirken, farklı halkların birbirleriyle tanışmasını istemiştir:

"Ey insanlar, gerçekten, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır." (Hucurat Suresi, 13)

<https://www.harunyahya.info/makaleler/islamin-antisemitizme-bakisi-2>